

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna ve věci **žalobce F. O.**, proti **žalovanému Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem v Brně, Žerotínovo nám. 3/5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. února 2004, č. j. 29 Ca 388/2002 - 24, o námitce podjatosti uplatněné žalobcem proti soudcům 6. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Bohuslavu Hnízdilovi, JUDr. Miladě Tomkové a JUDr. Brigitě Chrastilové,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Bohuslav Hnízdil, JUDr. Milada Tomková a JUDr. Brigita Chrastilová **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 6 Ads 110/2007.

O d ů v o d n ě n í :

Před Nejvyšším správním soudem je pod sp. zn. 6 Ads 110/2007 vedeno řízení o kasační stížnosti žalobce (stěžovatele) proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. února 2004, č. j. 29 Ca 388/2002 - 24.

Podáním ze dne 23. 11. 2007 žalobce namítl podjatost výše jmenovaných soudců a svou námitku odůvodnil tím, že tito soudci již v jeho věci „protizákonně rozhodovali“, a proto jsou z rozhodování věci vyloučeni.

Námitka podjatosti byla postupem podle § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) předložena k rozhodnutí 1. senátu Nejvyššího správního soudu.

Soudci JUDr. Bohuslav Hnízdil, JUDr. Milada Tomková a JUDr. Brigita Chrastilová ve smyslu § 8 odst. 5 s. ř. s. ve svém vyjádření k námitce podjatosti uvedli, že nemají žádný poměr k účastníkům či jejich zástupcům ani k projednávané věci.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

V daném případě žalobce námitku podjatosti opírá výlučně o skutečnost, že uvedení soudci již rozhodovali jako soudci Nejvyššího správního soudu o žalobcově věci (žalobce má pravděpodobně na mysli rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 27/2005 - 61 ze dne 28. dubna 2005). Žalobce tedy v této skutečnosti spatřuje důvod pro vyloučení spočívající v tom, že se uvedení soudci *podíleli na projednávání a rozhodování věci v předchozím soudním řízení*. Interpretací pojmu *předchozí soudní řízení* se přitom již Nejvyšší správní soud zabýval (srov. zejména rozhodnutí publikovaná pod č. 53/2004 a č. 545/2005 Sb. NSS) a uzavřel, že překážkou, která je důvodem podjatosti soudce z důvodu podílu na předchozím soudním řízení, může být pouze skutečnost, že by soudce na jiném stupni soudní hierarchie rozhodoval o totožné věci (totožnost věci je dána totožností účastníků a předmětu řízení), na které se podílel na odlišném stupni. Jinými slovy tutéž věc nemůže u krajského soudu a poté v řízení opravném u Nejvyššího správního soudu projednávat a rozhodovat stejný soudce.

Právní úprava § 8 odst. 1 věta druhá a třetí s. ř. s. tedy vyjadřuje princip instanční oddělenosti řízení před jednotlivými funkčně příslušnými soudy, a to jako záruku vnitřní nezávislosti soudní soustavy, a tím i práva každého na spravedlivý proces. V judikatuře Nejvyššího správního soudu (např. rozhodnutí publikovaná pod č. 433/2005 Sb. NSS) je patrný konzistentní přístup v tom směru, že soudce má čerpat poznatky potřebné pro projednávání a rozhodování věci z těch pramenů a tím způsobem, jež jsou vlastní té fázi řízení, k níž je podle pravidel funkční příslušnosti povolán. Z toho plyne, že není kladen důraz na absolutní neznalost projednávaného případu soudcem, překážkou pro projednání a rozhodnutí věci není jakékoliv dřívější poznání o dané věci.

Z hlediska § 8 s. ř. s. je proto podstatné, že uvedení soudci se nepodíleli na řízení před krajským soudem a nebudou užívat k projednání a rozhodnutí věci žádné poznatky, jež by mohly vzbudit pochybnosti o vnitřní nezávislosti soudních instancí. Skutečnost, že byli členy senátu Nejvyššího správního soudu, který rozhodl o jiné kasační stížnosti žalobce, proto není důvodem k jejich vyloučení.

Žádnými dalšími konkrétními skutečnostmi, které by nasvědčovaly důvodům podjatosti pro poměr uvedených soudců k věci nebo k účastníkům řízení, námitka podjatosti odůvodněna není. Ani z obsahu soudního a správního spisu Nejvyšší správní soud žádné skutečnosti nasvědčující podjatosti nezjistil. Okolnosti, ze kterých žalobce dovozuje podjatost, tak nelze považovat za skutečnosti, jež by svědčily o existenci zvláštního poměru uvedených soudců k žalobci, žalovanému či k věci samé, pro nějž by měl mít Nejvyšší správní soud pochybnosti o jejich nepodjatosti. Nebylo ani zjištěno, že by se uvedení soudci podíleli na projednávání nebo rozhodování věci v předchozím soudním řízení nebo v řízení správním. Za situace, kdy rovněž dotčení soudci vyloučili existenci skutečností, jež by mohly být důvodem jejich podjatosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2008

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu